

Sud Bosne i Hercegovine
Sud Bosne i Hercegovine

Broj: S1 3 U 015507 15 Uvp
Sarajevo, 14.12.2015. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
KONKURENCIJSKO VIJEĆE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 15-12-2015			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Rečni broj	Broj preduga
05	26-3	01-52-11	

KONKURENCIJSKO VIJEĆE BiH
Ulica Radićeva broj 8
SARAJEVO

VEZA VAŠ BROJ: 05-26-3-01-91-III/11

U prilogu dopisa dostavljamo vam presudu ovog Suda, broj: S1 3 U 015507 15 Uvp od 11.12.2015. godine uz vaš upravni spis (osam registratora).

SUDIJA

Sreto Crnjak

Sreto Crnjak

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Број: С1 З У 015507 15 Увп
Сарајево, 11.12.2015. године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу Апелационог одјељења састављеном од судија: Звездане Антоновић, председнице вијећа, Срете Црњака и др Бранка Мораита, чланова вијећа, уз судјеловање Енисе Имамовић, записничарке, у управном спору тужиоца, 1. АКТ.ONLINE d.o.o. Сарајево, кога заступају Бранко Марић, Дијана Ивановић, Вишња Диздаревић, Предраг Радовановић, Езмана Турковић и Џана Смаилагић-Хромић, адвокати из Сарајева, 2. ВН TELECOM d.d. Сарајево, кога заступа Сабрихафизовић Џемил, адвокат из Сарајева, против рјешења туженог Конкуренцијског вијећа Босне и Херцеговине, број: 05-26-3-01-70-II/11 од 06.02.2014. године, у управној ствари злоупотребе доминантног полагаја на релевантном тржишту, одлучујући о захтјеву првотужиоца, АКТ.ONLINE d.o.o. Сарајево, за преиспитивање судске одлуке – пресуде вијећа за управне спорове Суда Босне и Херцеговине, број: С1 З У 015507 14 У од 12.10.2015. године, у нејавној сједници одржаној, дана 11.12.2015. године, донио је сљедећу

ПРЕСУДУ

Захтјев за преиспитивање судске одлуке се одбија.

Образложење

Пресудом вијећа за управне спорове Суда БиХ, број и датум наведен у уводу, одбијене су тужбе тужилаца поднесене против коначног рјешења туженог Конкуренцијског вијећа Босне и Херцеговине, број: 05-26-3-01-70-II/11 од 06.02.2014. године.

Против наведене пресуде вијећа за управне спорове Суда БиХ, првотужилац, АКТ.ONLINE d.o.o. Сарајево, је благовремено поднио захтјев за преиспитивање судске одлуке (у даљем тексту захтјев), ради повреде закона Босне и Херцеговине и повреде правила поступка који је претходно доношењу побијане одлуке.

Предлаже да Апелационо одјељење Суда БиХ захтјев уважи, побијану пресуду преиначи у дијелу у којем је тужилац одбијен са тужбом тако што ће усвојити тужбу тужиоца у цијелости уз накнаду трошкова поступка, односно да пресуду укине у дијелу у којем је тужилац одбијен са тужбом и предмет врати

првостепеном управном вијећу на поновно одлучивање. У захтјеву понавља све наводе који су истицани и у тужби.

У одговору на захтјев за преиспитивање судске одлуке тужено Конкуренцијско вијеће БиХ је предложио да се захтјев за преиспитивање судске одлуке одбије као неоснован.

Вијеће Апелационог одјељења Суда Босне и Херцеговине је испитало оспорену пресуду сходно одредби члана 53. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ“, бр. 19/02, 87/07, 83/08 и 74/10) само у границама захтјева, па је одлучило као у изреци из сљедећих разлога:

Захтјев за преиспитивање судске одлуке није основан.

По схватању апелационог вијећа овог суда, правилно је првостепено вијеће овог суда оцијенило да се оспорено рјешење туженог Конкуренцијског вијећа БиХ, у дијелу којим је као неоснован одбијен захтјев првотужиоца, поднесен против ВН Telecoma d.d. Sarajevo, ради злоупотребе доминантног положаја из члана 10. став 2. тачке а), б) и ц) Закона о конкуренцији, као и у дијелу којим је одбијен приједлог првотужиоца за доношење рјешења о привременој мјери, заснива на правилно утврђеном чињеничном стању и на правилној примјени материјалног права: Закона о конкуренцији, Одлуке о утврђивању релевантног тржишта («Службени гласник БиХ», бр. 18/06 и 34/10), Одлуке о дефинисању категорије доминантног положаја («Службени гласник БиХ», бр. 18/06 и 34/10), Закона о управном поступку («Службени гласник БиХ», бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), Закона о комуникацијама БиХ («Службени гласник БиХ», бр. 31/3, 75/10 и 32/10), Одлуку о Политици сектора телекомуникација Босне и Херцеговине за период 2008.-2012.године («Службени гласник БиХ», број: 8/09), Правила број: 16/2002 Регулаторне агенције за комуникације (у даљем тексту РАК), Одлука РАК-а број 03-29-2374-1/07 од 09.10.2007. године («Службени гласник БиХ», бр. 81/00), члана 43. став 7. Закона о конкуренцији, те коначно и пракси Европског суда правде и одлукама Европске комисије.

У образложењу побијане одлуке првостепеног вијећа овог суда дати су јасни и правилни разлози које у цијелости прихвата и ово апелационо вијеће.

Према стању списка, тужено Конкуренцијско вијеће БиХ је у поновном поступку донијело рјешење, којим је утврдило да је привредни субјект ВН Telecom d.d. Sarajevo, злоупотребио доминантни положај на тржишту интерконекције на фиксну мрежу, условљавајући првотужиоца, привредно друштво АКТ.ONLINE d.o.o. Sarajevo, да обустави пружање услуге одлазног међународног саобраћаја за UNITIC d.o.o. Sarajevo, као услов за закључење споразума о интерконекцији, што представља повреду Закона о конкуренцији у смислу члана 10. став 2. тачке д) тј. закључивање споразума којима се условљава да друга страна прихвати додатне обавезе које по својој природи или према трговачком обичају немају везе са предметом таквог споразума, те је због кршења закона и то члана 10. став 2. тачка а) привредном субјекту ВХ Телецом д.д. Сарајево, изречена новчана казна у износу од 150.000.00 КМ.

Такође, наведеним рјешењем је као неоснован одбијен захтјев првотужиоца поднесен против ВН Telecom d.d. Sarajevo, ради злоупотребе

доминантног положаја из члана 10. став 2. тачке а), б) и ц) Закона о конкуренцији, као и приједлог првотужиоца за доношење рјешења о привременој мјери.

Овај дио рјешења је и предмет захтјева тужиоца за преиспитивање судске одлуке.

Према документацији списка предмета, Конкуренцијско вијеће је утврдило да су према РИП документу привредног субјекта ВН Telecom, који је био на снази у спорном периоду, цијене терминације домаћих позива у фиксну и мобилну мрежу биле унапријед утврђене, док је за цијене терминације иностраних позива у фиксну и мобилну мрежу прописано да се исте договарају на комерцијалној основи. Није спорно да на РИП документ своју сагласност даје Регулаторна агенција за комуникације и да тек након тога РИП документ ступа на снагу. Првотужилац, привредни субјект Akt.online, има закључене уговоре са страним оператерима о терминацији међународних позива у фиксну и мобилну мрежу ВН Telecoma, што значи да привредни субјект Akt.online терминира међународни саобраћај у мрежу привредног субјекта ВН Telecom, а привредни субјект ВН Telecom даље те позиве води до крајњег корисника, односно својих претплатника. Међитим, када се ради о страним оператерима привредни субјект ВН Telecom са истим потписује билатерални уговор, којим се регулишу терминације међународног саобраћаја за саобраћај у оба правца, тачније, ВН Telecom у том случају утврђује цијену терминације у своју мрежу, тако да и страни оператер утврђује цијену терминације у своју мрежу за полазни међународни саобраћај који остваре искључиво корисници ВН Telecoma. Из списка произилази да је на захтјев Конкуренцијског вијећа привредни субјект ВН Telecom, дана 29.10.2013. године, поднеском број: 05-26-3-01-35-ИИ111 доставио преглед свих закључених уговора са ИНО оператерима у којима је наведен број уговора, датум закључења и период важења уговора, те цијене терминације позива у фиксну и мобилну мрежу ВН Telecoma.

Наводи захтјева тужиоца да је Конкуренцијско вијеће одбило као неоснован захтјев тужиоца за утврђивање злоупотребе доминантног положаја привредног субјекта БХ Телецом-а у дијелу који се односио на закључивања уговора о терминацији међународних позива у фиксну и мобилну мрежу БХ Телецом са ИНО операторима, из разлога што није разматрало услове и наметнуте фиксне трошкове из уговора због којих је тужилац у неконкурентном положају у односу на БХ Телецом на међународном тржишту, нису основани.

Тужилац је у свом захтјеву постављеном према Конкуренцијском вијећу тражио да Конкуренцијско вијеће утврди да ВН Telecom иностраним оператерима нуди повољније цијене услуга терминације међународних позива. На захтјев Конкуренцијског вијећа привредни субјект ВН Telecom је дана 29.10.2013. године поднеском број: 05-26-3-01-35-ИИ/11 доставио преглед свих закључених уговора са ИНО оператерима у којима је наведено број уговора, датум закључивања уговора, период важења уговора и цијене терминације позива у фиксну и мобилну мрежу ВН Telecoma. Због обимности предметних уговора овлаштене службене особе Конкуренцијског вијећа су дана 06.11.2013. године у просторијама ВН Telecoma извршили увид у закључене уговоре између привредног субјекта ВН Telecom и страних телеком оператора, како би се увјерили у вјеродостојност навода из поднеска ВН Telecoma број: 05-26-3-01-35-ИИ/11 од дана 29.10.2013. године. Увидом у наведене уговоре, утврђено је да

нема одступања у подацима које је ВН Telecom доставио у односу на податке садржане у уговорима, упоредио цијене терминације позива у фиксну и мобилну мрежу ВН Telecoma са цијенама које имају домаћи оператери и утврдио да није тачна тврдња тужиоца у погледу повољнијих цијена за иностране оператере.

У погледу трошкова које тужилац има и за које тврди да Конкуренцијско вијеће исте није узело у обзир приликом доношења одлуке, такође нису основани када се има у виду да је захтјев тужиоца био постављен да се утврди да ВН Telecom нуди повољније цијене иностраним оператерима, и исти се никада и није односио на утврђивање трошкова. Такођер, тужилац никада није доставио податке о трошковима које имају инострани оператери, нити је предлагао да Конкуренцијско вијеће исте прикупи по службеној дужности, а неизвјесно је да ли би Конкуренцијско вијеће то могло учинити с обзиром да се ради о привредним субјектима који не послују на територији Босне и Херцеговине. Самим тиме, трошкови тужиоца свакако не би могли бити узети у обзир јер су за поређење и утврђивање различитог третмана ВН Telecoma према тужиоцу у односу на иностране оператере неопходни подаци обје ове стране.

Наводи тужиоца да се више пута обратио Регулаторној агенцији за комуникације (РАК) тражећи да одреди трошковно орјентирану цијену терминације међународног саобраћаја која ни до данас није одређена, те да због тога ВН Telecom као доминантан оператер злоупотребљава свој положај и „гуши“ конкуренцији на тржишту, тако да је без обзира на РАК, Конкуренцијско вијеће које је задужено за заштиту конкуренције на тржишту требало да дјелује и заустави овакву злоупотребу од стране ВН Telecom-а на начин да је требало одредити трошковно орјентиране цијене које ће привредни субјекат ВН Telecom имати приликом закључивања уговора о треминацији међународних позива у фиксну и мобилну мрежу ВН Telecom-а, су такође, неосновани.

Као што је већ истакнуто Регулаторна агенција за комуникације је у складу са РИП-ом ВН Telecom-и дала овлаштење да одређује комерцијалне цијене приликом закључивања напријед наведених уговора. Имајући у виду чињеницу да је Регулаторна агенција за комуникације Законом о комуникацијама основана као регулатор у области комуникација на територији Босне и Херцеговине, самим тим произилази да је Конкуренцијско вијеће ненадлежно у тој области, па није могло нити требало одредити било какав принцип обрачуна цијена услуга телекомуникација, као што је то и вијеће за управне спорове Суда БиХ у својој одлуци и закључило.

Паушални су наводи тужиоца да привредни субјекат ВН Telecom од 01.01.2014. године нуди међународним оператерима услугу терминације међународних позива у фиксну и мобилну мрежу ВН Telecom-а по цијени већој за само 0,0013 евра/мин у односу на цијену коју нуди тужиоцу. Тужилац је на усменој расправи приложио email Амре Краљевић, шефа службе за интерконкецију и услуге велепродаје у ВН Telecomи, који представља понуду ВН Telecoma за услуге терминације/транзитирања међународног саобраћаја у мрежу ВН Telecom за период од 01.01.2014. године, која је садржавала само цијене понуђене тужиоцу, те је изјавио да уколико ступи на снагу нови ценовник ВН Telecom-а да ће им бити онемогућено даље дјеловање на тржишту и због

тога затражио доношење привремене мјере у складу са чланом 40. Закона о конкуренцији на начин да се ВН Telecomи забрани повећање цијене за услуге терминације/транзитирања међународног саобраћаја у мрежу ВН Telecomа до окончања поступка, односно да се наложи да до тада задрже цијене на постојећем нивоу. С обзиром на истакнуте наводе и понуђене доказе тужиоца и привредног субјекта ВН Telecomа везано за затражену привремену мјеру, имајући у виду одредбе члана 36. Закона према којим је терет доказивања на странци која је поднијела захтјев за покретање поступка, Конкуренцијско вијеће, и по схватању апелационог вијећа овог суда, у тренутку подношења захтјева на основу приложених доказа није могао утврдити прелиминарну повреду у смислу члана 40. став (1) Закона која би могла краткорочно штетно утицати на поједине привредне субјекте, па самим тиме није ни могло правовремено одредити привремену мјеру.

Ни остали наводи захтјева тужиоца не могу бити од утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари.

С обзиром на изнијете разлоге, апелационо управно вијеће налази да је побијана пресуда вијећа за управне спорове правилна и законита, а захтјев тужиоца за њено преиспитивање неоснован, па га је одбило примјеном члана 54. став 1. Закона о управним споровима Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“, број: 19/02, 88/07, 83/08 и 74/10).

Записничар
Ениса Имамовић

ПРЕДСЈЕДНИЦА ВИЈЕЋА
С-УД И ЈА

Звјездана Антоновић

